

ladt. Der er ikke noget i Vejen for at frede de Fiske, der have økonomisk Betydning, saavel i de smaa som i de store Bænde. Jeg kunde derfor have ønsket, at „Damme“ bleve indskrænkede til kun at gælde virkelig gravede Damme, som vare anlagte med det for Dje at holde kunstig Fiskeavl.

Ligesom Saltvandsfiskeriet havde sin § 6, der voldte mere Bænskelighed end alt det andet tilsammen, idet den indeholdt Bestemmelser om Retten til Aalegaard, saaledes har Ferskvandsfiskeriet sin § 2, der omhandler Retten til at lukke for rindende Bænde og derved spærre for de højere liggende Søer. Vi hørte under Forhandlingerne om Aalegaard, at Basis for deres Retsstilling var D. L. 5—2—43, hvorefter enhver Mand maatte nyde Aalegaard uden for sin Grund. Naar vi se hen til den næste Bestemmelse, staar der: ingen maa anlægge ny Laksægaard, de gamle Laksægaard eller anden Mand til Stæde. Vi se saaledes allerede her paa Chr. V.'s Tid en Bestemmelse, sigtende til saa vidt muligt at lette Afgangen for Fiskene fra det salte Bænde op til det ferske, hvilket er af særlig Betydning for Næls og alle Laksæarters Bedkommende. Alligevel er der ingen Tvivl om, at der siden den Tid er kommet mange Spørringer frem — om ikke i Form af Laksægaard saa paa anden Maade — til stor Stæde for Fiskeriet. Nu er Spørgsmaalet: hvorledes skal dette forbydes? De Folk, der have spærret Bændene af, deles her i Lovforslaget i dem, der spærre det af alene for Fiskefangstens Styld ved saakaldte Aalefister eller Laksægaard, og de, der spærre det af i industrielt Djemed og saaledes, at de tillige ville drive Fiskeri, — det vil s. Gs. gælde Bændemøllerne, der allesammen have Aalefister — og endelig de Folk, der alene ville drive Industri uden Forbindelse med Fiskeri. For de førstes Bedkommende er Lovforslagets Regel den, at de skulle være forpligtede til fra Solopgang til Solnedgang at holde deres Indretninger aabne, medmindre de kunne godtgøre, at de have særlig Hævd til Bændeløbet's Afspærring. Dette sigter vel særlig til Afspærring ved Laksægaardene i Gudenaen. Men i det Tilfælde, at de have en saadan særlig Udkomst til at holde Bændeløbene afspærrede, skulle de dog holde dem aabne fra Lørdag Aften til Mandag Morgen i Tiden fra 1ste Oktober til 1ste Juli, saaledes at Ynglen altsaa vil kunne gaa op i dette Døgn. Hvis Fiskerindretningerne ere anbragte i Forbindelse med industrielle Anlæg, og der finder Opstemning af Bænde Sted, vil der kunne hjemles Anlæg af Fiske-trapper i Stedet for denne

Abning af Bændet. Men saa er der en Bestemmelse vedrørende industrielle eller lignende Anlæg, uden Forbindelse med Fiskeindretninger. Her synes Lovforslaget mig at tage med Lidt for lempelig Haand paa de industrielle Anlæg, idet Lovforslaget fordrer, at for at saadanne industrielle Anlæg skulle aabne for Bændet eller anlægge Laksæ eller Aaletrapper, skal der stilles Begæring derom fra andre i Fiskeriet interesserede, og saa skulle disse have Lov til at fordrer Anlægget foretaget af Ejeren, saaledes at de selv betale Omkostningerne; men vil han ikke udføre Anlægget, skulle de gøre det selv og paa egen Regning. Endvidere skulle de afholde Udgifterne ved Vedligeholdelse af disse Fiske-trapper. Jeg mener, at det er en temmelig haard Fordring. Den vil i mange Tilfælde ganske umuliggøre en saadan Abning af et Bændeløb. Det er ikke min Mening, at vi der skulle se ganske bort fra den store økonomiske Værdi, som Vandkraften har for de paagældende Industrier, men jeg tror ikke, man gjorde denne Industri nogen Uret, hvis man fordrer, at de paa egen Regning skulde være forpligtede til at anbringe saadanne Indretninger, der maatte erkendes for tjenlige til Fiskenes Opgang og eventuelle Nedgang. Bekostningerne derved ville vel sagtens ikke blive saa store, i alt Fald have de, der bo paa Stedet nemmere ved at betale Anlægget, end de interesserede, der maatte bo en Mil derfra. Der findes ogsaa en Bestemmelse vedrørende de ny industrielle Anlæg, der maatte finde Sted, og hvorved der maatte ske Spærring af de omhandlede Fiskebænde, den nemlig, at Fiske-trapperne der skulle anbringes og vedligeholdes paa Ejeren's Bekostning. Det er muligvis rigtigt, at Vandbrugsministeren har forbeholdt sig Ret til at bestemme Undtagelser fra denne Regel angaaende Abning for Bændet, naar Oplukning kun kan ske ved at gribe særlig forstyrrende ind i de paagældende Erhverv.

Der er dernæst bestemt, at disse Fiske-trapper skulle være i Virksomhed fra 1ste Oktober til 1ste Januar for Laksætrapper og fra 1ste Maj til 1ste August for Aaletrapper's Bedkommende. Nu er det jo ikke altid sikkert, at en Laksætrappe og en Aaletrappe blive forstellige. Jeg mener, at i mange Tilfælde ville baade Laksæ- og Aale-trapper kunne komme til at se ganske ens ud, og det kan kun paalægges vedkommende Ejere at lægge en Opgang for de vedkommende Fiske. Det vil derfor være upraktisk at nævne dem ved saadanne Navne. Naar vi kalde dem Trapper, Fiskepas eller kunstige Bænde og sige, at de skulle være i Virksomhed fra 1ste Oktober til 1ste Januar og fra 1ste